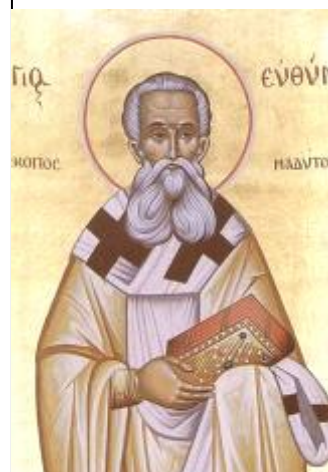

5 MAI: PRĂZNUIREA SFÂNTULUI IERARH EFTIMIE, FĂCĂTORUL DE MINUNI, FRATELE SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA DIN IAȘI

Una dintre sursele principale ale vieții Sfântului Eftimie este lucrarea intitulată *"Viața și faptele cuvioasei noastre maici Petka și cum a fost adusă în slăvita cetate Târnovo"*, scrisă de Kir Eftimie, Patriarhul Târnovei, scrisă între 1375-1393, la ora actuală existând diferite redacții ale acestei scrieri medievale, mai scurte sau mai extensive. Textul mai scurt, păstrat într-un manuscris de la Neamț, aduce doar câteva informații despre copilăria Sfintei Parascheva și a fratelui său, Eftimie în capitolul al II-lea al lucrării. Cei doi frați s-au născut în Epivata, un sat nu departe de Constantinopol, pe țărmul Mării Marmara (azi Selimpaşa/Boyados, 50 km est de Istanbul), având părinți milostivi, evlavioși și statornici în poruncile lui Dumnezeu. După trecerea acestora la cele veșnice, Parascheva și Eftimie de comun acord au împărțit toată moștenirea lor săracilor. Apoi Parascheva a început o viață de aspră asceză, în timp ce Eftimie a ajuns episcop al Maditului (un port important situat în strâmtoarea Dardanele, care face legătura între Marea Marmara și Marea Egee, pe malul european, azi Eceabat, Turcia), făcând numeroase minuni.

Sf. Ierarh Eftimie,
Făcătorul de
minuni, icoană

După moartea sa, moaștele lui au izvorât atât de mult mir încât părea a fi un râu care se revărsa de acolo către mare. Relatarea extinsă a aceluiași capitol, cuprinsă printre altele într-un manuscris provenind de la Mănăstirea athonită Zografu, amintește că fratele Cuvioasei a fost trimis încă de tânăr să studieze Sfintele Scripturi, iar după multă vreme, trecând părinții lor la cele veșnice, s-a călugărit luând numele Eftimie, iar pentru viața sa plină de virtuți a ajuns să fie cunoscut peste tot, fiind hirotonit episcop al Maditului. Ca ierarh, a combătut ereziile, a organizat viața bisericească și a trecut la cele veșnice la o vârstă înaintată, moaștele sale fiind făcătoare de minuni și izvorătoare de mir.

O altă biografie a Sfintei Parascheva amintește că tatăl ei și al lui Eftimie se numea Nichita, numele mamei rămânând necunoscut. Potrivit sinaxarului grecesc, după moartea tatălui, mama lui l-ar fi dus la o mănăstire din Constantinopol, unde a rămas treizeci de ani, timp în care s-a desăvârșit în viața ascetică și isihie, retrăgându-se în pustie.

Mai târziu a fost hirotonit preot de episcopul din Perinthos și în cele din urmă a păstorit ca episcop cetatea Maditului. Ca arhiereu s-a remarcat prin buna rânduială a eparhiei sale dar mai ales prin milostenie, învrednicindu-se de facerea de minuni, vindecând leproși și surdo-muți.

Numele Sf. Eftimie a rămas cunoscut peste secole în Hellespont, regiunea unde se afla cetatea păstorită de el. Istoricul și filosoful Mihail Psellos (1017-1078) l-a laudat pentru apărarea dreptei credințe într-un panegiric scris în 1056 pentru Patriarhul Mihail Cerularie al Constantinopolului.

Vestea sfințeniei sale a ajuns până la împăratul Vasile al II-lea Bulgaroctonul (976-1025) care l-a vizitat, ocazie cu care Sfântul i-a profetizat victoria pe care urma să o aibă împotriva uzurpatorului Bardas Fokas cel tânăr, în anul 989. Potrivit acestui sinaxar, Sfântul Eftimie a adormit în pace între anii 989-996. Din mormântul lui a curs mir, iar unii bolnavi s-au vindecat, motiv pentru care Sfântul Eftimie este numit atât „Taumaturgos”, adică „făcătorul de minuni” dar și „Myrovlytis”, adică „izvorătorul de mir”.

(Protos. Ioan Dumitru Popoiu)

Pe tine, fiul Epivatelor, întâistătător al Maditelor și vestit ierarh, harul te-a arătat următor al lui Hristos, Cuvioase Eftimie. Căci slujind Domnului ca preot cu dumnezeiesc cuget, te-ai arătat tâlcuitor cu fapta al dreptei credințe, și acum, Părinte, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine.

(Troparul Sfântului Eftimie, glas 4)